

som jeg sagde før, mellem den Verlige, den meget Samvittighedsfulde og mellem den Uerlige eller mindre Samvittighedsfulde. Saa er der endelig een Ting til, som vi maae tage Hensyn til. Ministeriet har tiltraadt Fleertallets Forslag, og staaer meget bestemt imod, at vi forkaste dette Lovforslag. Det er Noget, som jeg nævner, fordi det kunde være, at der var nogle ærede Herrer, som vilde tage sært Hensyn til Ministeriets Stilling i dette Forhold, og jeg nævner det saameget mere, og uden Dmshøb, fordi der er mangfoldige, mindre vigtige Spørgsmaal, i hvilke jeg tager Hensyn til Ministeriet. I mangfoldige Tilfælde stemmer jeg ganske vist for et Forslag, ikke fordi jeg synes om det, men fordi Ministeriet holder paa det. Og jeg troer, det er rigtigt. Jeg troer, det er nødvendigt i det konstitutionelle Liv, naar vi vilde have, at Ministeriet skal tage Hensyn til vore Duffer, at vi da ogsaa i andre Forhold tage Hensyn til Bets Duffer. Men, mine Herrer, dette gjælder ikke i alle Forhold; i visse Forhold er det aldeles nødvendigt, at man kun tager Hensyn til, hvad der er Ons Overbeviisning, og det er i saadanne Forhold, som angaa store Spørgsmaal for vor Statshusholdning, store Spørgsmaal for vort politiske Liv og store Spørgsmaal for vor soetale Udvikling. Naar Taleren er om meget vigtige Spørgsmaal, da er det nødvendigt, at man, uden Hensyn til hvorledes Ministeriet har stillet sig, følger sin Overbeviisning, ellers er man ikke berettiget til at sidde her. Og, mine Herrer, er der noget Spørgsmaal, hvort det er berettiget, at Folkethinget hævder sin Overbeviisning, noget Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket enhver Mand, der sidder i denne Sal, er forpligtet til at stemme efter, hvad han er overbevist om er det ene Rette, saa skulde jeg troe, at det var i store Bevillingspørgsmaal. Og det, hvorom Striden her dreier sig, er det ikke ligesaa vel et Bevillingspørgsmaal, som naar vi stemme om 1,000 Rd. til Dit og Dat, er det, som det kommer an paa, alene om vor Finantslov kommer til at ende med nogle faa Tusind Daler mere eller mindre, er det ikke et i alle Henseender ligesaa vigtigt Spørgsmaal, hvorledes en, som vi allerede nu kunne

forudsæe, temmelig betydelig Indkomstskat og maaffæe i Fremtiden en endnu betydeligere Indkomstskat bliver fordeelt? Er der noget Spørgsmaal, hvor Folkethinget maa holde fast paa, at der ikke i Hovedprinciperne — her er ikke Tale om Enkelthederne — skeer en anden Ordning end den, som det føler sig overbevist om er den rette, saa paastaaer jeg, at det er i dette. Jeg skal derfor paa Mindretallets Begne udtale, at vi, hvad enten vi see denne Sag fra Statskassens eller fra Skatteydernes eller fra de Statteansættende Myndigheders Standpunkt, ansee det for ønskeligt, at Folkethinget nu siger Nei til denne Lov, altsaa med andre Ord erklære: Denne Vet vilde vi ikke gaae, thi den kan ikke føre til et Resultat, som vi kunne ansee for tilfredsstillende. Derfor endnu kun dette, naar jeg paa Mindretallets Begne opfordrer ærede Medlemmer til at følge os, saa vil jeg fremfor Alt bede om, at Ingen i sin Afstemning tager Hensyn til noget som helst. Andet end netop deres Overbeviisning om, hvad følger denne Skattelov i sin praktiske Udførelse vil have.

Ordføreren: Det var jo ikke Andet end, hvad man maatte vente af det ærede Mindretal, som ved anden Behandling ikke fik Loven afvist ved den da stillede Dagsorden, at det vilde prøve paa ved tredje Behandling at kaste Sagen overende. Jeg holdt mig overbevist om, at det ærede Mindretal gjennem sin Ordfører ikke vilde kunne anføre noget Nytt imod Loven, at det ikke vilde kunne anføre Andet end det, der blev fremsat i Anledning af Dagsordenen ved anden Behandling, og jeg har heller ikke endnu hørt det allermindste Nye fremsført af den ærede Ordfører for Mindretallet. Den ærede Ordfører har heelt igjennem udtrykt sig noget urigtigt; han har nemlig anført en heel Række Ting, som han sagde, at han ved anden Behandling havde beviist og godtgjort; men han skulde have sagt, som han havde forsøgt at bevise og godtgjøre, thi saa havde det været rigtigt; han har i Virkeligheden ikke oplyst eller godtgjort den største Deel af det, han forsøgte at oplyse eller godtgjøre ved anden Behandling. Ved Sagens anden Behandling bleve de